

Nr 1101

av fru Hambræus och herr Granstedt
om översyn av renhållningslagen.

Renhållningslagen har väckt irritation runt om i landet. Man har i miljövårdens namn krävt åtgärder som ibland inneburit en försämring av miljön. Helt absurt verkar det att flytta latrin och kvistar från landsbygden till tätorterna för destruktion. Kommunerna har stimulerats att bygga sopstationer som i sig inneburit miljöhot och som dåligt tagit till vara de råvaror som avfall består av.

Den utredning som renhållningslagen bygger på har föga förståelse för naturresurshushållning och det faktum att avfall oftast är "tillgångar på fel plats" som bör återanvändas, återföras in i naturens kretslopp eller användas för att skapa nya resurser. Man för ett "kvittblivningsresonemang", som vittnar om att den ekologiska insikten inte vunnit insteg. Man räknar också med en ständigt stigande mängd sopor som skall destrueras.

Återvinning börjar nu bli ett känt begrepp och tillämpas i industriell skala. Detta är ett framsteg mot "destruktions"-tänkande. Viktigt är emellertid också att undersöka, om vi kan finna ett sätt att producera, distribuera och använda det vi behöver utan att skapa mängder av avfall som måste transporteras till återvinningsanläggningar, hela tiden med energiförlust. Vi behöver finna ett effektivare sätt än det vi tillämpar nu. Studier av Kinas inställning till dessa frågor kunde vara av värde.

Vi kunde utveckla ett decentraliserat produktionssystem med mångfaldig produktionsinriktning, där alla ämnen används så långt möjligt och inget avfall bildas.

Förpackningsindustrin och den kemisk-tekniska industrin har växt och medfört en ökad mängd sopor. En metod att producera dagligvaror närmare människorna med småskalig teknik och i mindre enheter skulle bland alla andra fördelar också minska transportbehovet, behovet av förpackningar och livsmedelstillsatser. Jordbruksministern aviserade i en frågestund den 22 januari i år att man inom departementet förbereder en utvärdering av renhållningslagen.

Avfallsfrågan måste emellertid sättas in i ett större sammanhang, varvid målet bör vara att så litet avfall som möjligt bildas och att detta används så förnuftigt som möjligt.

Med hänvisning till ovanstående hemställes

att riksdagen hos Kungl. Maj:t anholder om utredning och förslag
till en ny renhållningslag.

Stockholm den 25 januari 1974

BIRGITTA HAMBRAEUS (c)

PÄR GRANSTEDT (c)